

[LT]

- Sugrįžo mūsų Baltasis Kareivis !

Taip " džiaugsmingai ,, mane pasitikdavo vyr. gydytoja, vaikų skyriaus vedėja. Šią pravardę gavau dažnais apsilankymais ligoninėje, dėl savo blyškios odos ir šviesių plaukų, didelio ryžto nugalėti ligą. Paraleliai su manimi per ligų užminuotą lauką ėjo mano asmeninė ligų knygelė. Atidžiai fiksuodama visas atakas ir pergales. Šis karas truko 15 metų.

Žmonės suserga. Sunegaluoja siela, ima nešvariai tarškėti kūnas. Baigiamojo darbo temą pasirinkau jausenai, emocijai užfiksuoti ir perteikti, kai iš rikiuotės išseina kūnas. Medicinos įstaigos, pacientai ir gydytojai, liga, remonto prietaisai ir priemonės - vaistai.

Mano ,, karinė " istorija prasideda vaikystėje. Vaistas, skiriamas vaikiškoms ligoms gydyti brilantinė žaluma - zelionkė. Maži žmogiukai, nutaškuoti, žaliais veidais, izoliuoti nuo visuomenės, stebi pasaulį pro uždarytus langus ir švyti kaip brilantai vitrinose.

Brilantinė žaluma. Savo temai, kovos su liga istorijai, pasirinkau šio vaisto pavadinimą. Darbuose dominuoja balta spalva. Balta, steriali, švari, plokščia, glotni. Tarsi krakmolinga sustingusi patalynė, balti chalatai su išsilydžiusiomis plastikinėmis sagomis, lašelinių vamzdeliai, aštrus vaistų kvapas, tvarsčiai ir žvilgančios įrankių briaunos. Kaip baltasis kareivis, užsimerkęs, ištirpsta ant baltos pagalvės. Piešinys plokščias, kompozicija figūrinė. Jos vaizduojamos " patologiškai ". Nesiekiu tiksliai ir taisyklingai atkartoti žmogaus kūno anatomijos bei proporcijų. Liga deformuoja kūną, keičia jo įprastą vaizdą. Sutrikdo funkcijas, keičia atspalvius. Piešiniui pervesti ant plokštumos naudoju angliuką, kurio natūralų paliekamą pėdsaką ne slepiu po dažų sluoksniu. Angliukas ir vaistas ,, Aktyvuota anglis". Sena gera piešimo priemonė, senas geras vaistas. Sąmoningai tapau saikingą tapybą, tai nereiškia, kad jos vengiu, tai diktuoja pats paveikslo siužetas, nes liga turi labai sukauptą spalvinių gamą. Naudodama potėpius, dažus ir spalvas, kad jausmas neblaškomas ir netrikdomas kaip švirkštu atliekama injekcija pasiektų tikslą. Dar vienas vaistinis preparatas, kurį naudoju savo darbuose tai medicininis jodas, kuris palieka kitokį pėdsaką nei anglis. Jo specifinis sukibimas su pagrindu ir įsigiriamumas, lyg depiliuoto odos ploto dezinfekavimas jodu prieš operaciją. Atlikimo maniera plakatinė, vaizdas lakoniškas, dekoratyvus, simboliškas. Kai kurios spalvos ryškios, kiek sintetinės. Naudoju tekstą. Šriftas rašytas ranka, kaip ir rašoma ligos istorija. Ne visuomet įskaitoma, tiksliai ar teisinga. Visose istorijose mano vardas užrašytas klaidingai. Pavyzdžiui: Beatryčia, Biatryče. Gal todėl, kad vardas kitakalbiamis gydytojams buvo sudėtingas taisyklingai gramatiškai užrašyti, o gal kad šiandiena, praėjus tiek laiko ir nurimus kovoms, žvelgiant kaip Pirčiupių Motinai į greitkelį į šiuos užrašus, suabejočiau, ar ten tikrai buvau aš.

Kas tuomet liko? Jausmai ir emocijos. Taip siekiu Jums papasakoti apie savo patirtą ir išgyventą būseną, o gal apie Baltąjį Kareivį, kuris pasiliko ten ir gal dar tebekariauja...

[EN]

-Our White Soldier is back!

This is how my doctor used to greet me when I was a kid. I got this nickname because of my pale skin, light hair, and my strong determination to defeat the illness during my frequent visits to the hospital. My medical history journal was with me during all my experiences, mirroring all my defeats and wins. This war lasted for 15 years.

People get sick. When a soul does not feel well, a body starts to fall apart as well. I chose a theme for my final bachelor's series of works in order to capture an emotion and to express an inner state when your body gets ill. The hospitals, patients and doctors, the illness itself, all the medical equipment and the tools; or, to put it short, just medicine.

My "war" story begins in my childhood. It starts with a drug, which is used to treat childhood illnesses, called *zelionké* - a diamond green liquid. The little people, covered with small green dots on their faces and feeling isolated from society, observe the world through the glass and shine like a diamond through the window-case.

The Diamond Green. I chose this name to reflect my battle with the illness, the name of the medicine. White dominates in my works. White, sterile, clean, polished. Like the hospital sheets, white doctor smocks with plastic buttons, IV drips, strong smells of medicine, bandages and shiny blades of medical tools. As the white soldier closes his eyes and melts on the white pillow.

The drawing in my works is flat-style and the composition is figurative. The figures are pathological. I do not try to depict the true, correct anatomy and proportions of a human. The illness deforms the human body, it changes the regular appearance. The illness affects the human body's biological functions.

I use charcoal in my works. I do not cover the natural looking marks left by charcoal with a thick layer of paint. The charcoal is also a drug - the activated charcoal. The charcoal is a good old drawing tool, and also a good old drug.

I use moderation in my paintings, but that doesn't mean that I avoid expression - instead it is dictated by the story of the painting because the illness encompasses a wide range of colors. I use different strokes, paints, and colors to allow the feeling to directly reach its expressive goals, like a syringe making an injection.

Another medicine I use in my works is iodine, which leaves a different mark than charcoal. Its unique cohesion and absorbance with the surface are similar to the disinfecting of skin before an operation. The expressive manner is poster-like, the view is laconic, decorative, symbolic. Some of the colors are distinct, almost synthetic.

I use text in my works. The font is handwritten, like a doctor-filled medical history journal. My history isn't always readable, exact or correct. For example, my name was often misspelled as Beatryčia or Biatryče, instead of Beatričė. Maybe it was hard for foreign doctors to spell it correctly, or maybe today, after all this time, I have doubts while looking at my medical history journal if it was really me back then.

What is left, then? Only the feelings. I'm just trying to tell you a story about my experiences during the illness, or maybe about the White Soldier, who could still be here, fighting his war...

BEATRIČĖ DANIELIŪTĖ

b. 1993, Lithuania

[LT]

Kūrybinė Biografija

- 2008 – 2012 m. Klaipėdos Eduardo Balsio menų gimnazija,
- 2012 – 2016 m. Vilniaus dailės akademija, tapybos specialybė,
- 2016 m. Baigė bakalauro studijas Vilniaus dailės akademijoje,
- 2016 – 2017 m. Magistro studijos Vilniaus dailės akademijoje.

Grupinēs parodos:

- 2008 m. Lietuva "Dvi paletēs" Klaipēda, "Memel Art" galerijojē,
- 2013 m. Lietuva "Edward Munch" Vilniaus dailēs akadēmija, senieji rūmai,
- 2014 m. Lenkija "Vējas burēse",
- 2014 m. Lenkija "Energija gamtojē".

[EN]

Creative Biography

- 2008 – 2012 m. Klaipēdos Eduardo Balsio Art gymnasium,
 - 2012 – 2016 m. Academy of fine Arts, painting specialty,
 - 2016 – 2017 m. Master studies at Vilnius Academy of Arts.
-
- Group Exhibitions:
 - 2008 m. Lithuania, Klaipēda "Two Pallets", "Memel Art" Gallery,
 - 2013 m. Lithuania, Vilnius "Edward Munch" place – Academy of Fine Arts,
 - 2014m. Poland, "Wind in Sail",
 - 2014 m. Poland, "Energy nature".